

Tells.

Sep 1961

Organ för Malmö UFO-Sällskap

Pris 50 öre

Beträffande väderleken så kan 1954 och 1961 ta varandra i hand. Juli månad hade en regnrygga på 142 mm vid Malmö beträffar och större mängder har kommit på andra platser. Man kan tro att våra vackra somrar har flyttat till en annan planet där människorna är mera vänligt inställda till varandra.

Solfläckarnas antal har inte varit så märkligt, 3 a 4 st. åt gången, men storleken har varit desto mer iögonfallande. Ofta har fläckar visats som har haft flera jorddiaretrar i genomskrifning. I Augusti i fjol var det ända till 28 fläckar synliga på samma gång och vi minns säkert att det även då var ganska fuktigt. Solfläckarna reglerar väderleken till en stor del, vilket genom observationer har konstaterats. T. ex. vattenståndet i Tanganyika stiger med antalet solfläckor och de magnetiska stormarna, som gjort kompasser halvt vansinniga samt förstört tele-ledningar och känsliga signalorgan i trafiken är också orsakade av dessa fläckar. 1952 hade en hygglig sommar, liksom 1959, men 53/54 och 60/61 voro kall och våta. Gärnast klagade bönderna på torkan under 55 och om 7-årsperioden håller streck i atomålderns tidevarv, så borde 62 bli en bra sommar.

Solfläckarna visar sig periodvis med intervaller på 7, 11, 13, och 24 år, d. v. s. vart 11- te år är ett maximumår för fläckar med en tillfällig stegring det 7- de året. Vi satsar på 1962 och hoppas på det bättre...

Den 26. aug. var det en månförnärkelse, som regnade bort. Satellitgubbarna satsade hårt med film av olika slag. Bland annat inköptes en infraröd rulle för att kunna taga de röda strålarna som visar sig på månen vid den totala perioden. Färg- och svartvit film fanns också i beredskap, men vi fick vänta förgäves. "Satellit" forskarna har också försökt snusa efter "flying objects", men även dessa har regnat bort från vår horisont. Angående elektroniska sökare efter ufos, är en ny typ på ritbrädan och den kommer under hösten att utprovas noga så att inga onödiga felregistreringar kan förekomma. En del meteoriter har kommit in i jordatmosfären och ritat fina streck på himlavalen. Det verkar som om 2 av dessa kunde vara UFOs. Deras rörelser avviker betydligt från en meteorbana och detta föranleder vissa misstankar om tefat. Danska sufci har inte mindre än 100 obs. av tefat under första halvåret med en topp på 24 st. den 21 Maj. Var och när ser dom alla dessa grankor när vi inte har en enda chans att se dem trots vakthållning på vårt satellitobservatorium så gott som varje kväll mellan 20 och 23. Genom UFO-nytt har vi lagt märke till att de flesta obs. görs nattetid, men vem kan så uppe och skubba så sent då man ska upp och jobba på morgontimmarna.... Flera av våra medlemmar göra turer i motionssyfte och hålla då ett öga på himlen och ett på gatan så att de inte bli överkörda. Sibbary och Ribersborg samt gamla Sandstön är bra platser längs kusten. Cykelstigen Lorensborg-Kroksbäck på söder, Bäckarekullen på öster & flygfältet)

Den 7 febr. 1954 blev befolkningen i Colwell Bay och Totland högst förbryllade av jättelika fotavtryck i snön. Kustbevakningsmän vid Needles följde spåren av dessa övernaturliga fotspår rakt ut till en klippkant där de försvann. De spårades över en tennisplan tillhörande ett semesterläger. De befanns vara 55 cm. långa och 30 cm. breda samt avsmalnande vid hälen: och det fanns fem tydliga tåavtryck.

Ur "London Daily Mail" av den 5 juli 1954:
"Berlin ser tefat regelbundet. Allierade ämbetsmän undersöker förekomsten av mystiska flygande objekt över staden. Tyska ögonvittnen uppger att en formation av tre snabbflygande objekt kan ses regelbundet närhelst himlen över Berlin är klar. Objektet, beskrivna som "små och skivliknande", säges visa sig mellan kl. 22,00-23,00 på kvällen. Amerikanska experter har utfrågat några dussintal människor, och ett långt frågeformulär utarbetas för att ifyllas av personer som påstår sig ha sett objektet".

Kunde det underliga ting Joseph Overs fann den 10 aug. 1954, på stranden av Canvey Island, vara någonting som teleporterats hit från rymden, -eller bara en av havets inbyggare, ännu okänd för marinbiologerna, liksom sjöodjuret?

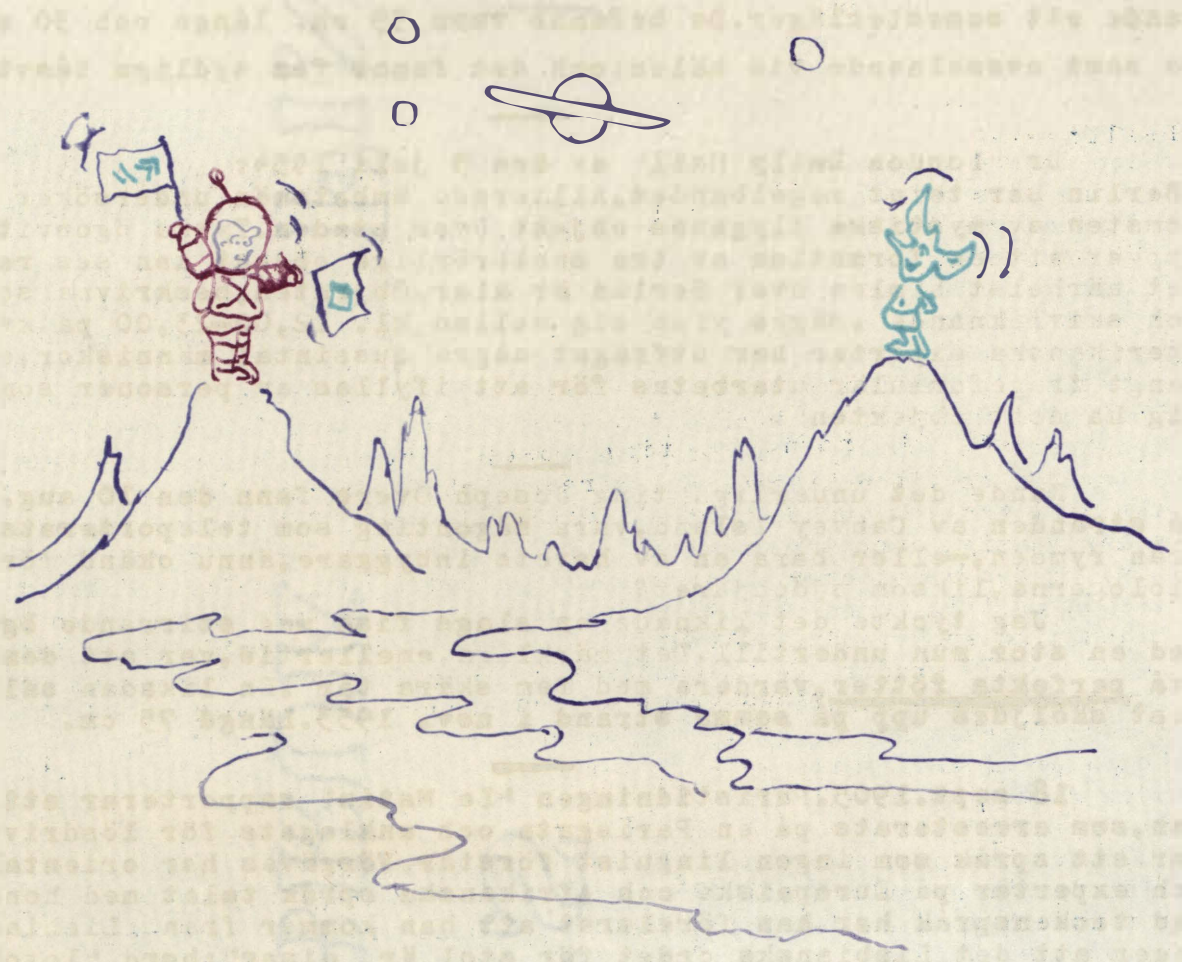
"Jag tyckte det liknade en slags fisk med stirrande ögon och med en stor mun undertill. Det märkliga, emellertid, var att den hade två perfekta fötter, vardera med fem skära tår". En likadan sällsam best sköljdes upp på samma strand i nov. 1953. Längd 75 cm.

18 sept. 1905. Paristidningen "Le Matin" rapporterar att en ung man, som arresterats på en Parisgata och anklagats för lösdriveri, talar ett språk som ingen linguist förstår. Förgäves har orientalister och experter på Europeiska och Afrikanska språk talat med honom: men, med teckenspråk har han förklarat att han kommer från "Lisbian". Han säger att det Lisbianska ordet för stol är "beisar": bord "lotoba", och "sonar" betyder näsa: Gud var "Odir", och hus var "sacar".

En man som talade ett språk ingen kunde förstå och vars uppträdande betecknades som "vilt" och underligt, arresterades av en polis på en Londongata den 10 jan. 1905. Detektiver från Scotland Yard sade att han hade en bok i vilken han hade gjort sketcher av föremål han hade sett längs vägarna. I boken fanns anteckningar varom språkforskarna uttalade sig för Scotland Yard: "Vi vet inte vad för språk de är skrivna på: det är inte Franska, Tyska, Holländska, Italienska, Spanska, Portugisiska, Ungerska, Ryska, Turkiska, Tjeckiska, Polska, Arabiska, Persiska eller Hebreiska".

U.S. Air Force piloten, kapten William Maitland, som flyger ett "jetfighter"plan, säger att han flög rakt igenom en fläck där radarn visade ett oförklarligt materiellt objekt. Han sade: "jag såg ingenting utom tomma rymden", han tillade: "jag tror att detta är första gången en U.S. Air Force-spanare spårat upp och flugit igenom vad en observatör säger vara mystiska utomjordiska farkoster, kallade flygande tefat". Två Sabrejetplan hade tillkallats sedan radaroperatörerna vid Civil Aviation Aeronautics på natten hade spårat flera oförklarliga objekt över Chicago. Jetplanen passerade rakt över den punkt där radarn angav reflexer av påtagliga och materiella objekt. Men kapten Maitland och piloten på den andra spanaren såg "bara tom luft". Denna händelse inträffade den 2 sept. 1952.

Det bör fastslås att det absolut inte är första (ej heller kommer det att bli den sista) gången att plan sänds upp för att spåra sådana mystiska objekt, som upptäckte som fläckar på radarn, och inte ser något.

Astronomi. forts.

Nästa station på vår resa i systemet blir jättenplaneten Jupiter. Han håller sig på ett avstånd av 77,8 milj. mil från solen och han behöver 11 år och 317 dagar för att ta sig runt sin bana. Denne jätte rusar fram med 13 km. /sek. Det blir 46,800 km/timmen. och diametern är 11 gånger jordens eller 142,000 km.

Jupiters dygn är endast 10 timmar vilket resulterar i att han snor runt med en hiskelig fart trots sin storlek. Därför har han en markerad avplattning vid polerna. Skillnaden i diametern vid pol och ekvatorn är inte mindre än 10,000 km. Jordens avplattning är endast 40 km. Om solen kan ses från planetens yta, så är den uppe 4 timmar och 48 minuter. Det är en kort dag och vi skulle ha svårt att vänja oss vid detta förhållande. Jupiters ljus kan liksom Venus kasta skugga på jordens yta vid gynnsamma atmosfäriska förhållanden.

Vi kan inte med våra instrument se Jupiters yta på grund av atmosfärens tjocklek och kemiska sammansättning. Företagna mätningar har visat att denna gasmassa har en tjocklek på 9,000 km. Härefter äro meningarna delade angående den underliggande ytan. Vid atmosfärens yta har iakttagits ett egendomligt fenomen. Det har visat sig att olika partier rotera olika fort. Vissa områden rotera på 9 tim. och 50 min. medan andra behöva 4 - 6 min. längre tid. I gränsområdena uppstå hastigheter på 300 km/tim. Parallellt med ekvatorn löper mörka stråk, som kan iakttagas i en liten kikare. Enligt Erik Schoenberg antyder dessa en livlig vulkanverksamhet hos den endast partiellt stelade ytan. Schoenberg anser att Jupiters yta har mäktiga sprickor under de partier av atmosfären, där de mörka banden ligga. Ur dessa sprickor rusar vattenånga med väldig kraft. Med kol förenar sig vattenången till metan och med kväve blir den ammoniak. Dessa ämnen har man också funnit på spektroskopisk väg. Temperaturen i atmosfärens övre skikt håller sig på -130 / -170 grader C. Gigantiska stormar uppträda i planetens atmosfär och i ekvatorsbältena kan vindstyrkor på 120 sekundmeter uppmätas. Märklig är också den röda fläcken som är ellipsformad med en längd av 43,000 km. och bredd 24,00 km. Fläcken är alltså större än hela jordytan. Den upptäcktes 1878 och man trodde då att det rörde sig om ett årslångt vulkanutbrott, men numera lutar man åt den åsikten att det är ett enormt fast föremål, som snurrar omkring i gashöljet.

Undersökningar har visat att denna fläck tycks vara observerad redan 1664. Varför det är uppenbart att det är tal om en konstant bildning. Den har samtidigt varit underkastad en del förändringar och hans rotationstid varierar mellan 9 t. 35 min. 33,5 sek och 41,6 sek. En annan egendomlig bildning är ett stort grått moln, som ligger på samma breddgrad som den röda fläcken och oaktat ofta förekommande stora förändringar, över synes vara en konstant bildning.

Detta är vad man med säkerhet vet om Jupiters yta: dessa molnlika band och fläckar samt deras förändringar. Förr ansågs det allmänt att Jupiters yta hade en betydligt lägre temperatur än jordens på grund av avståndet till solen. Men senare forskningar och iakttagelser otvetydigt visat, att Jupiters yta är betydligt varmare än jordytan och hans fysiska beskaffenhet mer närmar sig solens. I blått och violett är Jupiterspektret likt solens, men åt det röda hållet är en tydlig skillnad. Vattenångans band äro kraftiga och förstärkta, varför denna gas bör finnas i hans atmosfär. Ett nytt band visar sig på våglängd 6180 Ångström.

Denna gas finnes också på Saturnus, Uranus och Neptunus, men har ännu inte upptäckts på jorden. Denna kolssala värld befinner sig i det stadiet där vår jord var för långt svunna geologiska perioder.

Men kom ihåg att tiden inte betyder någonting: det närvarande är en port, genom vilken det tillkommande störtar in i det förflutna.. Det ögonblick vi kalla det närvarande existerar ej mer, då vi uttalat det, och i evigheten är det identiskt, om en värld är bebod i det nittonde eller tusende århundradet efter Kr...

Jupiter omges av tolv månar av vilka de fyra största kunna ses genom en stor teaterkikare. I superklart väder och vindstilla kan ett par goda ögon se dem.

De sex inre månarna ha samma banplan varför dessa från början tillhört planeten. De sex yttre ha stora avvikelser i banplanen och man kan misstänka att det är fråga om kidnappning av närgångna småplaneter, isynnerhet de som rotera åt fel håll. De fyra största beta: Io, Europa, Ganymedes och Callisto. De ha diameter: 3950, 3290, 4730 och 5320 km. Gallilei fann dem då han av nyfikenhet tittade på planeten genom sin första kikare år 1610. Barnard fann en 1892 med diam. 160 km. den har inget namn men ligger närmast planeten med omloppstiden 11 t. 57min. 30 sek.

